

→ pracowity

adjectif | *pracowity - singulier, nominatif*

travailleur

Dobrze się uczę, bo jestem pracowity.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	pracowity	pracowici
genitif	pracowitego	pracowitych
datif	pracowitemu	pracowitym
accusatif	pracowity/pracowitego	pracowitych
instrumental	pracowitym	pracowitymi
locatif	pracowitym	pracowitych
vocatif	pracowity	pracowici

	I.poj.	I.mn.
nominatif	pracowita	pracowite
genitif	pracowitej	pracowitych
datif	pracowitej	pracowitym
accusatif	pracowitą	pracowite
instrumental	pracowitą	pracowitymi
locatif	pracowitej	pracowitych
vocatif	pracowita	pracowite

	I.poj.	I.mn.
nominatif	pracowite	pracowite
genitif	pracowitego	pracowitych
datif	pracowitemu	pracowitym
accusatif	pracowite	pracowite
instrumental	pracowitym	pracowitymi
locatif	pracowitym	pracowitych
vocatif	pracowite	pracowite

